

humpede hun paa sine Strømpefødder hen til Bordet, hvor Frøkenen sad.

„Naa“ — sagde hun her med hviskende Stemme og kneb Øjnene polisk sammen. „Hvad tykkes Frøkenen saa om ham?“

„Om hvem?“ spurgte Ragnhild, idet hun hastig løftede Hovedet og saa' stift paa det gamle Tyende.

„Ih! Naturlig ham — Kap'lanan!“

Fra Frøken Ragnhilds blaagraa Øjne fór et Lyn, der bebudede en artig Torden. Men pludseligt betænkte hun sig, slog sin Vrede hen, tvang sig endog til at smile og svarede derpaa hurtigt og ligesom i hjærtelig Overgivenhed:

„Jo, Tak skal du have, lille Lone! Jeg synes rigtig udmærket godt om ham. Jeg er allerede helt forelsket i ham. I Morgen forlover jeg mig med ham, og paa Torsdag tænker vi at holde Bryllup. Dersom lille Lone paa Søndag otte Dage vil gøre os den Fornøjelse at komme til Barselstads hos os og holde vor Førstefødte over Daaben, vil baade min Mand og jeg være dig meget taknemlige. — Er du saa tilfreds?“

Den gamle Pige stak fornærmet sin store Underkæbe frem; og med sit sædvanlige skulende